

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a KNP LAW Nagy Koppány Varga & Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Buzády és Udvari Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. május 5-én kelt 26.G.40.191/2011/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a 2011. május 5-én kelt 26.G.40.191/2011/5. számú ítéletével az alperes 2011. január 17. napi taggyűlése 1/2011. (I.17.), 2/2011. (I.17.), és a 3/2011. (I.17.) számon meghozott határozatait hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 52.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének alapjául szolgáló tényállás szerint az alperes a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság által Cg.01-09-075493 cégjegyzékszám alatt 1991. szeptember 9. óta nyilvántartott gazdasági társaság. A gazdasági társaságnak a perbeli időszakban két tagja volt, és mindkét tag 2011. január 4-ig terjedő időtartamra megválasztott vezető tisztségviselő önálló képviseleti joggal. A társaság 43.250.000 forint összegű jegyzett tőkéjén belül a felperes 10.810.000 forint névértékű üzletrész, míg H. F. B. 32.440.000 forint névértékű üzletrész tulajdonosa, de H. F. B. 2009. január 29-én elhunyt. A társaságban vagyonából 75

%-ot megtestesítő üzletrészenek örökösei gyermekei, Mag. A. B. és Mag. W. B. 37-37 %-ban, míg a fennmaradó 1 % örököse a felperes.

Az örökhagyó személyes joga - az osztrák jog - szerint eljárva az Osztrák Köztársaság Bécsi Belvárosi Kerületi Bírósága a 2009. december 10-én meghozott azonnal végrehajtható végzésével akként rendelkezett, hogy a cégjegyzékben Mag. A. B. 16.000.000 forint összegű, 37 %-os részesedésnek megfelelő, míg Mag. W. B. 16.000.000 forint összegű, 37 %-os részesedésnek megfelelő törzsbetéttel tagként bejegyzésre kerülhet. A felperes az öröklés folytán bekövetkezett tagváltozást az alperes tagjegyzékén nem vezette át, a változások cégjegyzékbe való bejegyzése iránt nem intézkedett, és az alperes taggyűlését Mag. A. B. és Mag. W. B. kérése ellenére nem hívta össze.

Mag. A. B. és Mag. W. B. mint az alperesi gazdasági társaság tagjai a 2011. január 14. napján kelt taggyűlési meghívóval az alperes rendkívüli taggyűlése összehívása iránt intézkedtek. A taggyűlés időpontjaként 2011. január 17. napjának 17 óráját, napirendi pontjaiként pedig 1. pont alatt az ügyvezető választását, 2. pont alatt pedig egyebek napirendi pontot jelölték meg. Arra az esetre, ha a taggyűlés eredeti időpontjában valamennyi tag nem jelenik meg, a megismételt taggyűlés időpontjaként ugyanazon nap 17,30 percét határozták meg. A felperes részére szóló meghívót a taggyűlést összehívó tagok 2011. január 15-én a felperes osztrák jogi képviselőjén és kézbesítési megbízottján keresztül elektronikus úton, majd a felperes bécsi lakcímére biciklis futárszolgálat megbízásával 2011. január 17-én kísérelték meg kézbesíteni. A felperes 2011. január 17-én kelt levelében arról tájékoztatta az alperest, hogy a taggyűlési meghívó részére kézbesítésre nem került, ezért nem jelent meg a taggyűlésen. Kifejtette egyúttal, hogy álláspontja szerint a taggyűlés összehívása nem a törvény és a társasági szerződés rendelkezéseinek megfelelően történt, így a taggyűlésen határozat érvényesen nem volt hozható.

A 2011. január 17-én megtartott taggyűlésen hozott 1/2011.(01.17.) számú határozattal - az érintett Mag. A. B. szavazati joga figyelmen kívül hagyásával - a taggyűlés 1.644 igen szavazattal az alperesi társaság ügyvezetőjévé választotta határozatlan időtartamra Mag. A. B.-t önálló képviseleti és cégjegyzési joggal.

A 2/2011.(01.17.) számú határozattal a szavazásra jogosult tag 1644 igen szavazatával - az érintett Mag. W. B. 1600 szavazata figyelmen kívül hagyásával - a taggyűlés a társaság ügyvezetőjévé választotta határozatlan időtartamra Mag. W. B.-t önálló képviseleti és cégjegyzési joggal.

A 2. napirendi pont körében a taggyűlés a jelenlévő tagok egyhangú döntésével, 3.244 igen szavazattal meghozott 3/2011.(01.17.) számú határozatával a társasági szerződés 9.2. pontját módosította, és a társaság ügyvezetőiként 2011. január 17-től határozatlan időre Mag. A. B.-t és Mag. W. B.-t jelölte meg.

A társasági szerződés módosítása, valamint a két új ügyvezető képviseleti joga, Mag. A. B. és Mag. W. B. tagsági jogviszonya 2009. december 11-i kezdő időponttal az alperes cégjegyzékébe 2011. január 24-én bejegyzésre került a felperes és H. F. B. képviseleti joga egyidejű törlésével.

A felperes 2011. január 28-án a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 45. § (1) bekezdésére alapítottan keresettel fordult a bírósághoz a 2011. január 17-én hozott taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt, keresetében a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Kereseti kérelmében előadta, hogy Mag. A. B. és Mag. W. B. 2011. január 14-én intézkedtek a taggyűlés összehívása iránt, amelyre nem volt jogosultságuk, mivel az örökösök a tagsági jogviszonyból eredő jogaikat tagi bejelentés hiányában nem gyakorolhatták. A 2011. január 17-i taggyűlésen meghozott határozatok jogsértőek, mert a felperes tagként taggyűlési meghívót nem kapott, ugyanis a cégjegyzékbe bejegyzett kézbesítési megbízottja részére való kézbesítés nem tekinthető joghatályos kézbesítésnek. Mindemellett a meghívó kézbesítése és a taggyűlés napja között a - társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában betartandó - 15 napos időköz sem volt meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult. Állítása szerint a taggyűlés összehívására szabályszerűen került sor, míg a Gt. 127. § (4) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség kizárólag az üzletrész átruházása esetén irányadó, valamint a taggyűlési meghívó kézbesítése és a taggyűlés közötti időközre vonatkozó szabály a tag által összehívott taggyűlésre nem alkalmazandó. A felperes keresetösségi joga látszólagos, a felperes sem a Gt. 45. § (1) bekezdése, sem a Pp. 3. § (1) bekezdése szerint nem tekinthető a vitában érdekelt félnek. Az ugyanis, hogy az alperes ügyvezető nélkül maradjon, egyetlen tagnak sem lehet érdeke.

Az elsőfokú bíróság a 2011. május 5-én kelt 26.G.40.191/2011/5. számú ítéletével a felperes keresetének a Gt. 45. §-ának (1) bekezdésére és 46. §-ának (2) bekezdése alapján helyt adott. Megállapította, hogy a felperes az alperes tagjaként keresetösségi joggal bírva fordult a bírósághoz. A perindítási jog a tagsági jogviszonyból fakad, gyakorlásának egyéb feltétele nincs. A tag alapvető perindítással biztosított és további feltételtől nem függő jogi érdeke, hogy jogsértő társasági határozat meghozatalára ne kerüljön sor.

Az elsőfokú bíróság arra a jogi következtetésre jutott, hogy a Gt. 127. §-ában szabályozott üzletrész tulajdon átruházása esetén irányadó bejelentési kötelezettség kizárólag a szerződésen alapuló tulajdon átszállásra vonatkozik, a tag halálával előálló üzletrész tulajdon átszállása esetén nem. Rámutatott, hogy a bejelentési kötelezettség teljesítése az üzletrészt szerződés alapján megszerző személy tulajdonszerzése társasággal szembeni hatályosulásának feltétele. Az elsőfokú bíróság utalt a kialakult ítélkezési gyakorlatra, amely szerint az üzletrész átruházás hatályossá válása a szerződő felek egymás közti viszonyában a

szerződés megkötése napjától, vagy a szerződésben megjelölt esetleges későbbi időponttól vagy feltétel beálltától következik be, míg a tagváltás magával a gazdasági társasággal szemben azon időponttól, amikor az üzletrész új tulajdonosa a tulajdonszerzés tényét a társaságnak a jogszabályban előírt feltételeket teljesítve bejelenti.

Az elsőfokú bíróság felhívta a Ptk. 598. §-át és a Gt. 121. § (1) bekezdését, amely szerint az örökhagyó halálával a hagyaték mint egész, azaz az örökhagyó vagyoni értékű jogai és kötelezettségei - e körben a hagyaték részét képező üzletrész is - átszállnak az örökhagyó örökösére. A korlátolt felelősségű társaság társasági szerződése ezt kizárhatja a nemkívánatos tagváltás elkerülése érdekében a megváltás szabályainak rögzítésével. Ilyen kizárás hiányában azonban az átszállt üzletrész tulajdonosa az örökös tagsági jogai gyakorlását feltételhez, nyilatkozattételhez nem kötheti. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a tag halálával bekövetkező üzletrész átszállás esetén a tagváltás társasággal szembeni hatályossá válásához nem feltétel a Gt. 127. §-a szerinti, az ott rögzített okirati kellékekkel bíró bejelentéstétel, nyilatkozat. Az elhunyt tag örököse a Gt. 128. §-a szerint válik a korlátolt felelősségű társaság tagjává és jogosult tagsági jogai gyakorlására.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes mint tag és ügyvezető tudomással bírt arról, hogy az örökhagyó gyermekei a hagyatéki eljárásban eljáró bíróság 2009. december 10-én meghozott, előzetesen végrehajtható és jogerős végzésével az alperes tagjává váltak, ezért a felperesnek a Gt. 150. § (3) bekezdése szerint a tagváltást át kellett volna vezetnie a tagjegyzéken. Ennek elmaradása azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem eredményezhette azt, hogy az elhunyt tag örökösei nem váltak az alperes tagjává és tagsági jogaikat nem voltak jogosultak gyakorolni, így a taggyűlést összehívhatták.

Az elsőfokú bíróság a taggyűlés összehívásának szabályszerűségét vizsgálta. Utalt a Gt. 9. § (1) bekezdésére, amely szerint a tagok a társasági szerződés tartalmát szabadon állapíthatják meg, a törvény rendelkezéseitől azonban csak akkor térhetnek el, ha ezt a törvény megengedi. Nem minősül a törvénytől való eltérésnek olyan további rendelkezés társasági szerződésbe való foglalása, amelyről a törvény nem szól, ha az érintett rendelkezés nem áll ellentétben a társasági jog általános rendeltetésével vagy az adott társasági formára vonatkozó szabályozás céljával és nem sérti a jóhiszemű joggyakorlás követelményeit.

Leszögezte az elsőfokú bíróság, hogy a Gt. 144. § (2) bekezdésében szabályozott 15 napos időköz - amely arra szolgál, hogy a meghívóban közzelendő napirend ismeretében a tagok felkészülhessenek a taggyűlésre - a Gt. 151. § (2) bekezdése szerinti, a tagok által összehívott taggyűlés esetére is irányadó és kötelezően betartandó, amely jogszabályi rendelkezés megsértése a taggyűlés összehívása szabályszerűtlenségét eredményezi. A nem szabályszerűen összehívott taggyűlés érvényes határozatokat a Gt. 20. § (3) bekezdése szerint kizárólag abban az esetben hozhat, amennyiben az ülésen valamennyi tag megjelent és az ülés

megtartásához hozzájárult. Ennek hiányában a nem szabályszerűen összehívott taggyűlésen meghatározott határozatok jogsértőek.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az alperes 2011. január 17. napi taggyűléséről megállapította, hogy annak összehívására a Gt. 144. § (2) bekezdésébe ütköző módon került sor, ezért a taggyűlés jogszerű határozatokat nem hozott. Erre alapítottnak a Gt. 46. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében az alperes taggyűlésének a keresettel támadott határozatait a Pp. 141. § (1) és (6) bekezdése szerint eljárva hatályon kívül helyezte. A jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítási cselekmények foganatosítását a Pp. 3. § (4) bekezdése értelmében mellőzte.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint rendelkezett. Ennek keretében a pereszes alperest kötelezte a jogi képviselővel eljáró felperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint 4 órányi ügyvédi tevékenység alapul vételével 20.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj, továbbá a lerótt 27.000 forint kereseti illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan az ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy Mag. A. B. és Mag. W. B. a társaság tagjai, ezért az adott esetben jogosultak voltak a taggyűlés összehívására, ezért az elsőfokú ítéletnek a Gt. 127. § (2) bekezdésével kapcsolatos indokolását a fellebbezésében nem támadta. A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a felperes keresetösszeírás jogának meglétét. Véleménye szerint a felperes csak akkor kifogásolhatná az ügyvezetőt megválasztó határozatokat, ha azok hatályon kívül helyezéséhez érdeke fűződne. Ez egyetlen tagnak sem lehet érdeke és ilyen érdeksérelemre a felperes nem is hivatkozott.

Az alperes a fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tér ki arra, hogy 2011. február 28-án az alperes taggyűlést tartott, amelyen Mag. W. B. t ügyvezetőnek választották, amely határozat hatályon kívül helyezése iránt a felperes nem indított pert annak ellenére, hogy részt vett a taggyűlésen. Ebből is kitűnik, hogy a felperesnek az ügyvezető választással kapcsolatos érdekséreleme nem áll fenn. A felperes maga idézte elő azt a helyzetet, hogy az alperes ügyvezetés nélkül maradt, ugyanis annak ellenére, hogy tudott a jogerős hagyaték átadó végzésről, nem hatályosította a tagjegyzéket és nem hívott össze taggyűlést új ügyvezető megválasztása érdekében.

Ismételten hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a Gt. 151. § (2) bekezdése alapján összehívott taggyűlésre nem alkalmazható a Gt. 144. § (2) bekezdésében előírt időköz, mivel az a törvény céljával ellentétes lenne. Sérelmezte, hogy az ítélet indokolása nem tér ki az alperesnek az elsőfokú eljárás során előadott azon érvére, amely szerint a tagoknak a változás bekövetkeztétől számított 30 napjuk van a taggyűlés összehívására. Ha a 15 napos időköz be

kellene tartani, ezt a szabályt alkalmazni nem lehetne. A Gt. 144. § (2) bekezdése és 151. § (2) bekezdése együttes alkalmazásának kötelezettsége e szabályok törvénybeli elhelyezéséből sem következik, mivel a 144. § (2) bekezdése a taggyűlésre vonatkozó rendelkezések között, míg a 151. § (2) bekezdése az ügyvezetésre vonatkozó rendelkezések között került elhelyezésre. Ennek ellenkezője a Gt. 9. § (1) bekezdéséből sem vezethető le, ugyanis az csak a társasági szerződés tartalmára vonatkozó előírásokat tartalmaz. A perbeli esetben a cégbíróság erre irányuló kérelem ellenére sem hívta össze a taggyűlést, ezért az ügyvezetők rendelkezésére álló információk azonnali lépést tettek szükségessé.

Az alperes a fellebbezésében a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését arra az esetre kérte, amennyiben a Fővárosi Ítéltábla osztaná azon fellebbezési álláspontot, amely szerint a meghívó elküldése és a taggyűlés megtartása között a 15 napos határidő be nem tartása miatt a taggyűlés nem tekintendő jogszabálysértőnek. Álláspontja szerint ebben az esetben a meghívó kézbesítését meg kell vizsgálni, azonban az ehhez szükséges bizonyítási eljárás meghaladja a másodfokú eljárás kereteit.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte lényegében annak helyes indokaira hivatkozással. Ezek közül kiemelte, hogy a tagnak a társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti per kezdeményezéséhez jogi érdeket nem kell valószínűsítienie.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és annak indokát adta, a tényállást helyesen állapította meg és az irányadó jogszabályoknak megfelelő helytálló érdemi döntést hozott, határozatát a kereseti kérelemben és ellenkérelemben foglalt valamennyi lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából csak a fellebbezésben kifogásoltakat emeli ki, illetve hangsúlyozza.

Az alperes a fellebbezésében elsősorban azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság megállapította a felperes keresetindítási jogát.

A Gt. 45. § (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a gazdasági társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat a Gt. vagy más jogszabály, illetve a társasági szerződés rendelkezéseibe ütközik. A keresetindítási jog a tagot a tagsági jogviszonya alapján a törvény erejénél fogva megilleti, a tagnak a perrel támadott társasági határozat tekintetében érintettséget vagy valamilyen külön jogi érdek fennállását nem kell igazolnia. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a tagsági jogviszonyának fennállása folytán peres eljárás keretében kérheti a bíróságtól az általa meghatározott okból sérelmesnek tartott taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálatát.

Az alperes a fellebbezésében hiányolta az elsőfokú bíróság ítéletéből annak értékelését, hogy az alperes 2011. február 28-án hozott taggyűlési határozatával ügyvezetővé megválasztotta Mag. W. B.-t, és ezt a taggyűlési határozatot a felperes keresettel nem támadta.

A Pp. 221. § (1) bekezdése alapján az ítélet kötelező tartalmi eleme a bíróság által megállapított tényállás az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, és hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken az ítélet alapszik, valamint meg kell említeni röviden azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, továbbá utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a feljánlott bizonyítást mellőzte. Ezek értelmében a bíróságnak az eljárása során és az ítélet indokolásában nem kell foglalkoznia a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez nem tartozó tényekkel és adatokkal. A jelen per tárgyát az alperes 2011. január 17-én tartott taggyűlésén hozott határozatai képezik, és annak eldöntésénél, hogy a támadott taggyűlési határozatok tartalma vagy meghozatalának módja jogszabályba vagy a társasági szerződés rendelkezéseibe ütközik-e, nincs jelentősége az alperesnek a perbeli taggyűlése után későbbi időpontban tartott másik taggyűlésén hozott határozatainak. Ezek ismeretében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét nem sértette meg azzal, hogy az ítéletének indokolásában a jelen perhez nem tartozó, 2011. február 28-i taggyűlés határozatát nem említette meg.

Az alperes a fellebbezésében azt állította, hogy a felperes maga idézte elő azt a helyzetet, hogy az alperes ügyvezető nélkül maradt, ugyanis nem hatályosította a tagjegyzéket és nem hívott össze taggyűlést új ügyvezető megválasztása érdekében.

Azok a jogi tények, hogy H. F. B. elhunyt és a hagyatékáról az illetékes osztrák bíróság 2009. december 10-én azonnal végrehajtható határozattal rendelkezett, továbbá az alperesnek csak 2011. január 4-éig volt megválasztott ügyvezetője, feltétlenül igényelték az alperes törvényes működésének biztosításához szükséges intézkedések megtételét (a tagváltozás tagjegyzéken történő átvezetését és az ügyvezetőválasztást). A taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indult perekben nincs annak jelentősége, hogy a taggyűlés összehívása a gazdasági társaság törvénysértő működésének megszüntetése céljából történt-e vagy más okból, a törvénysértő állapot valakinek esetleg felróható mulasztása folytán következett-e be, így az ezekkel kapcsolatos tények és adatok nincsenek kihatással a taggyűlés összehívása szabályszerűségének eldöntésére. Az előbbiek alapján nem kellett vizsgálni és eldönteni azt a kérdést, hogy a felperest terheli-e mulasztás a tagváltozás tagjegyzékben történő átvezetésének elmaradásában és az alperes törvényes képviselő nélkül maradásában, és az alperesnél bekövetkezett adatváltozások a felperessel (részben úgy is, mint az alperes törvényes képviselőjével) szemben hatályosultak-e és az mikor következett be.

Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy amennyiben a taggyűlés összehívására a Gt. 151. § (2) bekezdése alapján kerül sor, akkor nem kell alkalmazni a Gt. 144. § (2) bekezdését, ugyanis a taggyűlés összehívására vonatkozó szabályok körében ilyen kivételesen alkalmazható rendelkezés a Gt.-ben nincs, és ilyen felhatalmazást az alperes társasági szerződése sem tartalmaz. A Gt. 20. § (3) bekezdése a korlátolt felelősségű társaságok taggyűlésére is irányadóan úgy rendelkezik, hogy a szabálytalanul összehívott taggyűlés csak akkor tartható meg és csak akkor hozhat határozatot, ha a taggyűlésen minden tag jelen van és az ülés megtartásához hozzájárul. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes 2011. január 17-i taggyűlési meghívójának elküldése és a taggyűlés napja között a Gt. 144. § (2) bekezdésében meghatározott 15 napos időköz nem volt meg, és ettől eltérő rendelkezést az alperes társasági szerződése nem tartalmaz, amely miatt a taggyűlés összehívása szabálytalan volt. Az alperes 2011. január 17-ére szabálytalanul összehívott taggyűlésén a felperes mint tag sem személyesen, sem meghatalmazott útján nem vett részt, ezért nem álltak fenn a Gt. 20. § (3) bekezdésében meghatározott feltételek a taggyűlés megtartásához és a határozathozatalhoz. Ennek jogkövetkezményeként az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Gt. 46. § (2) bekezdését, a jogsértő taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését tartalmazó ítélete megfelel a jogszabályoknak.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperesnél felmerült, ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, amelynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2011. október 18.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s. k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Bleier Judit

bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági tisztviselő